

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 31 mars 2014
Nr. ref.: RK 585/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI181/13

Parashtrues

NTSH "WITT`PEN", Suharekë

**Kërkesë për vlerësimin e Kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës
Supreme Rev. nr. 34/2013, të 11 korrikut 2013**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtruesi i kërkesës është Ndërmarrja Shëndetësore - barnatore "Witt`pen" (në tekstin e mëtejme: NSH "Witt`pen"), me seli në Suharekë, me pronar z. Gani Guraziu, të cilën e përfaqëson avokati z. Ramiz Suka nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Vendimi i kontestuar është Aktgjykimi i Gjykatës Supreme Rev. nr. 34/2013, i 11 korrikut 2013.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjykimit të Gjykatës Supreme, me të cilin u refuzua si i pabazuar revizioni i parashtruesit të kërkesës dhe me të cilin aktgjykimet e gjykatave të instancës më të ulët, të cilat kishin refuzuar padinë e parashtruesit për kompensim të dëmit, çmohen si të bazuara në ligj dhe si të tilla mbesin në fuqi.

Baza juridike

4. Neni 113.7 lidhur me nenin 21.4 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), neni 47 i Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregulli 56 i Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese (në tekstin e mëtejme: Rregullorja).

Procedura në Gjykatë

5. Më 23 tetor 2013, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese.
6. Më 31 tetor 2013, me vendimin nr. GJR. KI181/13, Kryetari i Gjykatës caktoi gjyqtarin Kadri Kryeziu gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Ivan Čukalović.
7. Më 11 nëntor 2013, Gjykata Kushtetuese kishte njoftuar parashtruesin e kërkesës dhe Gjykatën Supreme për regjistrimin e kërkesës.
8. Më 21 janar 2014, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i paraqiti Gjykatës rekomandimin për papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

9. Më 24 shtator 2004, me Aktgjykimin C. nr. 228, Gjykata Komunale në Suharekë ka aprovuar padinë e parashtruesit të kërkesës për kompensim të dëmit dhe i kishte akorduar një shumë të caktuar të hollave për dëmin e shkaktuar si pasojë e marrjes së një sasive të konsiderueshme barnash nga barnatorja e tij në muajin prill dhe maj 1999 nga policia financiare e Republikës së Serbisë dhe dërgimit të këtyre barnave në Shtëpinë e Shëndetit në Suharekë.
10. Sipas këtij aktgjykimi, dëmi i shkaktuar në mënyrë solidare do të duhej të kompensohej në mënyrë solidare nga Qendra Kryesore e Mjekësisë Familjare (QKMF) në Suharekë dhe nga Ministria e Shëndetësisë (MSH).
11. Më 23 janar 2006, me Aktvendimin Ac. nr. 368/2004, Gjykata e Qarkut në Prizren kishte aprovuar ankesat e të autorizuarve të të paditurave MSH dhe

QKMF - Suharekë, duke prishur Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prizren dhe duke e kthyer lëndën në rivendosje.

12. Më 14 shtator 2006, Gjykata Komunale në Suharekë me Aktgjykimin C. nr. 25/06 përsëri ka aprovuar padinë e parashtruesit dhe ka nxjerrë aktgjykim identik me aktgjykimin e parë C. nr. 228, të 14 shtatorit 2006.
13. Më 3 shtator 2007, me Aktvendimin Ac. nr. 436 /2006 Gjykata e Qarkut në Prizren kishte aprovuar ankesat e të autorizuarve të të paditurave MSH dhe QKMF - Suharekë dhe përsëri e ka kthyer lëndën në rivendosje.
14. Më 27 janar 2010, Gjykata Komunale në Prizren përfundimisht ka nxjerrë Aktgjykimin C. nr. 206/07, me të cilin ka refuzuar si të pabazë padinë e parashtruesit të kërkesës, duke konstatuar se të paditurat nuk janë përgjegjëse për dëmin e shkaktuar ndaj parashtruesit të kërkesës.
15. Më 24 tetor 2012, Gjykata e Qarkut në Prizren ka nxjerrë Aktgjykimin Ac. nr. 89/2010, me të cilin e ka refuzuar si të pabazë ankesën e parashtruesit të kërkesës. Gjykata e Qarkut ka konstatuar se *“pasi që gjykata e shkallës së parë drejt dhe në mënyrë të plotë ka vërtetuar se ka vërtetuar gjendjen faktike, nuk ka bërë shkelje të procedurës kontestimore, prandaj edhe drejt ka zbatuar të drejtën materiale”*.
16. Më 1 korrik 2013, Gjykata Supreme e Kosovës ka nxjerrë Aktgjykimin Rev. nr. 34/2013, me të cilin ka refuzuar si të pabazuar revizionin e parashtruesit të kërkesës, të ushtruar kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në Prizren, Ac. nr. 69/2010.
17. Në arsyetimin e këtij Aktgjykimi, Gjykata Supreme ndër të tjera ka theksuar:

“Duke u nisur nga kjo gjendje e çështjes, Gjykata Supreme e Kosovës, ka gjetur se gjykatat e instancës me të ulet, duke vërtetuar drejt dhe në mënyrë të plotë gjendjen faktike, drejt kanë zbatuar dispozitat e procedurës kontestimore dhe të drejtën materiale, kur kanë gjetur se kërkesëpadia e paditësit është e pabazuar për faktin se të paditurave iu mungon legjitimiteti pasiv, duke pasur parasysh faktin se paditësit demi i është shkaktuar në muajin prill dhe maj të vitit 1999 nga pushteti i ish Republikës së Serbisë, ndërsa padia është paraqitur më 23.11.2000”.

Pretendimet e parashtruesit për shkeljet kushtetuese

18. Parashtruesi i kërkesës ka pretenduar se me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme i është shkelur e drejta në punë e garantuar me nenin 49 të Kushtetutës.

Pranueshmëria e kërkesës

19. Për të qenë në gjendje të gjykojë për kërkesën e parashtruesit, Gjykata paraprakisht vlerëson nëse pala i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të parapara me Kushtetutë, me Ligj dhe me Rregullore.
20. Lidhur me këtë i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, ku përcaktohet:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

21. Në këtë drejtim, Gjykata konstaton se kërkesa KI181/13 është dorëzuar në Gjykatë nga një individ, është parashtruar brenda afatit katër (4) mujor të paraparë me nenin 49 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese, si dhe pas shterjes së mjeteve juridike në dispozicion, andaj i plotëson kushtet formale për t'u shqyrtuar në Gjykatën Kushtetuese.
22. Duke bërë vlerësimin e pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, Gjykata vëren që parashtruesi e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Rev. nr. 34/2013, me të cilin iu refuzua revizioni si i pabazuar për shkak se, sipas arsytimit të gjykatës, palëve të paditura u mungonte legjitimiteti pasiv për të qenë palë në këtë procedurë gjyqësore, andaj ato nuk mund të jenë përgjegjëse për dëmin e shkaktuar ndaj parashtruesit të kërkesës.
23. Parashtruesi i kërkesës në veçanti pretendon se i janë shkelur të drejtat nga neni 49 i Kushtetutës. Dhe, në këtë drejtim, Gjykata thekson se kjo dispozitë kushtetuese shprehimisht parashikon:
  - “1. E drejta e punës garantohej.*
  - 2. Secili person është i lirë të zgjedhë profesionin dhe vendin e punës”.*
24. Në këtë drejtim, Gjykata konstaton se përkundër pohimit të parashtruesit të kërkesës së tij, me këtë aktgjykim, i është shkelur e drejta e garantuar në punë sipas nenit 49 të Kushtetutës, ai nuk ka paraqitur fakte që do ta çonin Gjykatën në përfundim se shkelja e pretenduar vërtet ka ndodhur. Parashtruesi nuk ka ofruar argumente mbi natyrën e shkeljes. Nuk ka sqaruar rrethanat në të cilat ajo eventualisht ka ndodhur, nuk ka specifikuar përmasat e shkeljes apo pasojat kushtetuese dhe, në fakt, ai vetëm ka bashkëngjitur me kërkesë vendimet gjyqësore lidhur me rastin dhe ka potencuar se me konfiskimin e barnave nga barnatorja e tij dhe me moskompensimin e dëmit të shkaktuar, si pasojë e marrjes së tyre, atij i është pamundësuar puna e mëtutjeshme.
25. Gjykata më tej konstaton se parashtruesit të kërkesës me asnjë vendim të asnjë autoriteti publik nuk i ishte ndaluar puna dhe nuk i është shqiptuar ndonjë masë parandaluese që do t'ia mohonte të drejtën e punës dhe ushtrimit të profesionit (neni 49 i Kushtetutës), por ai kishte një çështje juridike civile në gjykatat e rregullta që kishte të bënte me kompensim dëmi dhe kjo çështje ishte vendosur nga gjykatat e rregullta në një proces gjyqësor, andaj në këto rrethana Gjykata nuk gjen se aktgjykimi i Gjykatës Supreme është pasuar me shkelje të nenit 49 të Kushtetutës sikur ka pretenduar parashtruesi.
26. Lidhur me si më sipër, Gjykata konkludon se, në fakt, parashtruesi i kërkesës është i pakënaqur me rezultatin përfundimtar të procesit gjyqësor, sepse ai me asnjë fakt nuk ka argumentuar arbitraretin e Aktgjykimit mbi revizion të Gjykatës Supreme dhe as argumente për shkeljet e të drejtave të njeriut, por çështja që ai ka ngritur ka të bëjë me konstatimin e gjendjes faktike dhe

aplikimin e ligjit që janë qartazi çështje të ligjshmërisë dhe jo çështje kushtetuese.

27. Gjykata Kushtetuese nuk është gjykatë e faktit dhe, me këtë rast, rithekson se konstatimi i gjendjes faktike, të drejtë dhe të plotë, është juridiksion i plotë i gjykatave të rregullta dhe se roli i saj është vetëm që ta sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat që garantohen me Kushtetutë, prandaj nuk mund të veprojë si “*gjykatë e shkalës së katërt*” (shih, *mutatis mutandis*, i. a., Akdivar kundër Turqisë, 16 shtator 1996, R. J. D., 1996-IV, para. 65).
28. Nga arsyet e lartpërmendura, Gjykata konsideron se faktet e paraqitura nga parashtruesi i kërkesës nuk e arsyetojnë në asnjë mënyrë pretendimin për shkelje të të drejtave kushtetuese dhe se parashtruesi i kërkesës nuk e ka mbështetur mjaftueshëm pretendimin e tij. Dhe, se deklarata e thjeshtë se është shkelur Kushtetuta, nuk mund të konsiderohet ankesë kushtetuese.
29. Në rrethana të ngjashme, Gjykata kishte shpallur të papranueshme edhe kërkesën e parashtruesit në rastin KI21/13 (shih Aktvendimin për papranueshmëri KI21/13, të 13 dhjetorit 2013).
30. Në këto rrethana, parashtruesi i ankesës nuk ka “*argumentuar në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e saj për shkelje të Kushtetutës me aktin e autoritetit publik*”. Andaj, Gjykata, në përputhje me rregullin 36, paragrafi 2, pika d, gjen se kërkesa është qartazi e pabazuar dhe duhet të deklarohet të papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Në mbështetje të nenit 113.7 të Kushtetutës; të nenit 20 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese; dhe të rregullit 56 të Rregullores së punës, Gjykata Kushtetuese, më 21 janar 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. Ky vendim do t’u kumtohet palëve dhe do të publikohet në Gazetën Zyrtare në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese;
- III. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Kadri Kryeziu

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani